dicta põt intelligi tex.a cõtrario ſenſu, in c.extirpãdę, §.fi. de p̃bẽ.& no.bene illũ tex.a cõtrario ſenſu,& vide qđ ibi
10 dixi. † Opp.& videtur, q̃ ex quo beneficiũ nõ vacabat, nõ poterat alteri cõcedi, vt in c. 1.de cõceſ.p̃b. Sol.gl.1.q̃ cõtrariũ ꝓcedit, qñ collatio fit certæ p̃ſonę, q̃ de facili deſiderat mortẽ alterius: Secus ſi fit collegio, qa cũ nemini videat datũ, ceſſabit votũ captãdæ mortis. Pro hoc ſecũdũ Hoſt. qa naturale vitiũ eſt negligi, qđ cõiter poſſideẽ, vt ſe nihil hẽre, q̃ totũ non hẽat, arbitreẽ, vt dicit tex.in l.2. C. quando & q̃bus quar.pars de.li. 10.vel ſm D.Ant.nõ põt tradi ille titulus, quo reſpũ ab alio poſſideẽ, ſed põt tradi quo ad ꝓprietatẽ, quo reſpũ a cõcedẽte tenetur, q̃ ſibi p̃iudicare põt, arg.in l. fi.C. de pac. Sed certe p̃ hãc ſolonẽ nõ tollitur votum captãdę mortis, ſi cõceſſio fieret certæ p̃ſonę. Nec obſt.l.fi. qa ibi cõſentit is, de cuius hæreditate agit, & poſſet ipſe diſponere cõtrariũ. Sed hęc cõceſſio ſemel facta, nõ põt reuocari, maxime p̃ ſacerdotẽ, de cuius morte timetur. Fateor tñ q̃ cõtrariũ loq̃tur de collatione reſpectu tituli, ſed eadẽ eſt rõ, qñ cõcederetur in ꝓprietatẽ, ſi cõceſſio fieret certæ p̃ſonæ, arg.in c.1. de cõceſ.p̃bẽ.
11 iõ tene opi.gl. † Opp. q̃ male dicit tex. in fi. q̃ iõ iſti canonici vitioſè nõ ſunt poſſeſſionẽ ingreſſi, qa poſſidebant p̃ illũ rectorẽ eccleſiæ. Nã in vita ſacerdotis nũquã habuerũt poſſeſſionẽ, qa nõ acq̃ritur ſine animo & corpore, vt in c.cũ nr̃is, & qđ ibi no.infra de cõceſ.p̃bẽ.& in l.quẽad modũ, ff. de acq.poſ.& l.licet, C.eo. Sol, dicit gl.2.fortè metu cõtrarii, q̃ recipiẽdo pẽſionẽ authoritate Archiep̃i acq̃ſierũt poſſeſſionẽ,& Archiep̃s eã amiſit. Dat ſi de in donãte, ſeu vẽdẽte, q̃ retinẽdo ſibi vſũfructũ vr̃ poſſeſſionẽ tradidiſſe, C. de dona.l.q̃ſq;s. Et iõ mortuo illo rectore nõ ꝓdiderũt poſſeſſionẽ, ſed eã ꝓdidiſſent, ſi iã neglexiſſent, vt in l.ſi de eo, ff. de acq.poſ. No.gl.q̃ ſi p̃cedẽte titulo habili ad trãslationẽ dñii ſoluitur pẽſio de authoritate titu-
a lũ cõcedẽtis, vr̃ trãslata poſſeſſio, [a] Et ſecũdũ hunc intellectũ sũmaui,& eſt intellꝭ no.& ꝓcedit, qñ alius nõ eſt in poſſ.aliàs aũt p̃ ſolonẽ pẽſionis ignorãte poſſeſſore, non trãsfertur poſſeſſio, vt leg.& no.in l.quamuis, de acq.poſſ.
12 vbi p̃ Bar.& vide gl.& Bar.in l.q̃ vniuerſa, ff.eod. † Et per hoc ſolue cõtrariũ, qđ poſſet formari de c.inter dilectos, de fide inſtrumẽ. vbi dr̃, q̃ locatio nõ ꝓbat poſſeſſionem. Dẽt.n.intelligi, q̃ nõ ꝓbat alio poſſidente. Itẽ nõ ꝓbat in p̃iudiciũ tertii ignorãtis, ſed in p̃iudiciũ ſoluẽtis & p̃ſtãtis authoritatẽ & cõſenſũ ſoloni bene ꝓbat. Pro hoc c.cũ venerabilis, de relig.do. vbi ꝓbaſſet poſſeſſionẽ, ſi inſtr̃m
13 nõ fuiſſet cancellatũ in loco ſuſpecto. † Et ad id quod dr̃, q̃ ſine corpore nõ acquiritur poſſeſſio, dic, q̃ hic fingitur corpus interueniſſe, quia ille actus corporalis, quo antiquus poſſeſſor poſſeſſionẽ acq̃ſiuit, fingit̃ p̃ ſolutionẽ pẽſionis loco illius, cui nũc q̃ritur, ſicut dicit Bar.in actu cõſtituti, qñ ſ.qs cõſtituit ſe poſſidere noĩe alterius, p̃ quem actũ trãsfertur poſſeſſio ſine alio actu corporeo, vt in l. q̃ meo, ff. de acq.poſſ. & ibi p̃ Bar.Inn. fuit varius in hoc. Primo enim ſentit, q̃ iſti canonici habuerũt poſſeſſionem in vita rectoris, qa rector incœpit poſſidere eorum nomine. Et ſi dicatur, q̃ poſſeſſio ſine corpore non acquiritur, reſpõdet, q̃ hic fuit corpus clerici poſſidentis eorũ noĩe, dicit tñ, q̃ ad oẽ dubiũ tollendum debuit clericus a ſe abiicere poſſeſſionem, quæ ſolo animo abiicitur & amittitur, l.licet C. de acq.poſſ. & cõſtituere ſe poſſidere noĩe canonicorum, & ſic omnino poſſiderent canonici. Hæc ſol.ſeu intellectus eſt verus in ſe, ſed diuinat ad tex. q̃ hic non apparet iſtum rectorem expreſſe voluiſſe poſſidere nomine canonicorum. Et ideo forte Innoc. tranſit ad aliam ſol.dicens, q̃ ſpeciale eſt in eccleſia, q̃ ex quo aliquid recipit nomine poſſeſſionis, poſſeſſionem hẽt, ſupra de conſuet.c.2. ſecũdũ eũ. Aduerte, quia aliqui, vt dixi, intelligũt hoc dictũ Inn. q̃ ſpãle ſit in eccleſia, vt q̃cq̃d percipiat in ſignũ traditę poſſeſſionis, trãſferat poſſeſſionẽ, ex quo cõſtat de animo volentis poſſeſſionem transferre. Et ita intelligit
14 D. Ant.& Inno. † De quo multum admiror, cum hoc expreſſe videatur contra ea, quæ leg.& no. in c.2.de cõſuet. Nam vigore conſuetudinis introducẽtis iſtum actũ in ſignũ traditę poſſeſſionis, transfertur ibi poſſeſſio ſine actu corporali. Secus ergo, ſi conſuetudo non adeſſet, quia tũc
b non ſufficeret [b] aliquid dare, puta fuſtem, vel terrã noĩe
c poſſeſſionis, [c] quod expreſsè vult ibi Inno.& cõiter Doct. Et expreſſius adhuc ſentit hic Inno.in c.literis, ſupra eod. vbi dicit, q̃ bene põt introduci conſuetudo, vt ſi aliquid detur in ſignũ quaſi poſſeſſionis iuris p̃bendalis, videatur translata poſſeſſio. Secus ſi conſuetudo non ſubeſt, ẽt ſi expreſſe verbo diceretur, do,& trado tibi poſſeſſionem iuris p̃bendalis.& ẽt plus dicit, q̃ ſi conſuetudo eſt, vt p̃ inſtallationẽ factam in certa ſede acquiratur quaſi poſſeſſio iuris Ep̃alis, ſeu archidiaconalis, vel alterius dignitatis, ſi inſtallatio fit in alia ſede, q̃ deputata per conſuetudinem, non transfertur poſſeſſio, quia cum talis conſuetudo ſit præter ius, non debet extendi ſecundum eũ, ff. de leg.l.quod contra, quod eſt bene notandum. Dico ergo, q̃ Inn. hoc intellexit, qñ aliquid datur nomine poſſeſſionis, quia tunc bene transfertur poſſeſſio, quia vr̃ tunc velle poſſidere nomine illius, & ex actu ficto transfertur tunc vera poſſeſſio, vt ſupra dixi, & facit l.certe. §. 1. ff. de preca. Sed in quantũ dicit hic Inno. q̃ ſpeciale eſt in eccleſia, nõ procedit, quia idem eſt in quolibet priuato per rationem prędictam, vt no.in d.l.qui vniuerſas, & l.quamuis, & vide quod no.Ioã.And. in addit.Spec. in tit. de empt.& vendi. §. ſciendum, ver.& no.& quædam tractat hic Do. Ant. de acquiſitione poſſeſſionis ſine vero actu corporali, quę traduntur per Legiſtas in l.quod meo, & l.ſi id, ff. de acq.poſ. vide per gl.& Doct.in d.c.2.de conſue. vbi dico. Et p̃ prędicta ſoluitur contrarium, quod formari poſſet per c.paſtoralis, infra de priuil. vbi eccleſia, cui facta eſt conceſſio alterius eccleſię, non põt ſine ſpeciali licentia Ep̃i intrare poſſeſſionem illius eccleſię. Dicit enim q̃ hic prius habuerunt poſſeſſionẽ authoritate ipſius Epiſcopi, vt etiã no.in d.c.paſtoralis. Et hęc ſol.plus placet, q̃ ſol. Abbatis dicentis hic, q̃ contrarium loquitur, quando conceſsio fit p̃ Papam, qui non intendit dięceſano facere p̃iudicium, hoc c.intelligitur de priuilegio ipſius dięceſani, quod contra eum large interpretandum eſt. Et hanc ſol. viſus eſt ſequi Hoſt. dicens aliud ẽe, quod authoritas dięceſani nunquã interuenit, vt in cõtrario, & aliud quod a principio interuenit, vt hic. Mihi placet primum dictum, & puto, q̃ etiam habita conceſsione ab ipſo ordinario, non licet ingredi poſſeſsionem ſine ipſius authoritate. h.d. probari hic a cõtrario in eo, q̃ Papa dicit iſtos nõ fuiſſe vitioſe poſſeſsionem ingreſſos, quia iam prius poſsidebant per alium. Si ergo clericus non poſſediſſet nomine iſtorum, nõ potuiſſet ſine vitio ingredi poſſeſsionẽ ſine authoritate Ep̃i, ad
15 p̃dicta facit l.ſi ex ſtipulatione, ff. de acq.poſ.& l.2.& quod ibi no, C.eo.tit. † An aũt ille, cui facta eſt cõceſsio in titulũ, poſsit ingredi poſſeſsionẽ, & adminiſtrare ꝓpria authoritate, dic, vt plene no.in c.trãſmiſsam, de elect. Et qa ibi cõiter teneẽ q̃ ſic, pulchrũ eſt inueſtigare rõnẽ diuerſitatis, quã puto eſſe hãc, qa qñ cõcedit eccleſia in proprios vſus, vr̃ cõceſsa, vt q̃dã ꝓprietas, & cã poſſeſsionis & ꝓprietatis eſt ſeparata, immo nihil cõe hẽt ꝓprietas cũ poſſeſsione, vt l.naturaliter, §. nihil cõe, ff. de acq.poſ. Iõ nõ licet ẽt dño intrare poſſeſsionẽ inuito poſſeſsore, vt d.l. ſi ex ſtipl̃one, facit 16.q.6.c, placuit, & l.ſi q̃s in tãtã, C. vnde vi, ſed qñ cõferr̃ in titulũ, tũc princip̃r vr̃ cõcedi ptãs adminiſtrãdi, & ſic conſtat q̃ illa cõceſsio circa incorporalia, & in acq̃ſitione iſtorũ iuriũ incorporaliũ ſufficit patiẽtia dñi, ff. de ſer.l.fi.& l.quoties, eo.tit. & l.1. ff. quẽadmod. ſer.amit.no.Inn.in c.bonę, 2. de poſtul, p̃la. & c.cõquerẽte, de offi. ord. Quam quidem patientiam & authoritatẽ habuit eo ipſo, q̃ ſuperior confirmauit electionem de eo factam,

ADDITIONES.

a ¶ Translata poſſ. Adde Rapha. Commen. conſi. 304.

b ¶ Non ſufficeret. Adde Domi. de Rot deciſ. 275. in nouis hoc eod. tit. ubi ſequuntur dicta Inno. in d.c in literis.

ZACHAR. ¶ Adde Ant. de But. in c fi. ſupra de cauſa poſſeſſ. & proprier. Alex. in l. 3. in princ. ff. de acq. hæred. facit quod no. Lanfran. de Oria in c. quoniam contra, §. teſtium depoſitiones, nu. 96. & ibi in apoſt. ad ipſum, in uer. per colonum, infra de probatio.

c ¶ Poſſeſſionis. Sed an debeat intelligi potius penſionis, quàm poſſeſſionis, D. Abb. in c. 2. de conſuet. dicit q̃ ſic, per uerbum penſionem, hic poſitum. Tu dic contra, quia hic eſt titulus, de reſtit. ſpol. Ideo potius debet adaptari ad poſſeſſionem quàm ad penſionem, l. Imperatores, ff. de in diem addic. Item, quia hic agitur de poſſeſſione translata prius in iſtos canonicos. Sed an id bene dicit Do. Ant. q̃ ſic, & eſt ſpeciale in eccl. Ad hoc alleg. l. raptores, C. de epiſc. & cler. ubi transfertur poſſeſſio in eccleſiam ſine traditione, & probatur in d. c. 2. ibi, non fuit ratione conſuetudinis, quia ibi non ualebat conſuetudo, niſi fuiſſet approbata per Papam. Et ideo Archid. dicit in d. c. moderamine, q̃ eſt ſpeciale in eccleſia. Et pondera, q̃ in caſu illius c. 2. eſt poſſeſſio ciuilis, & non naturalis, effectus eſt magnus: uide D. Pet. ibi, ideo Bal. in l. ſi C. de ſacroſan. eccle. dicit, quòd eſt poſſeſsio ciuilis. And. Barba.